

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U KARLOVCU
Karlovac, Trg hrvatskih branitelja 1

Broj: N-DO-133/2020
Karlovac, 9. travnja 2021.
JR/JR

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
ROŽMAN & OREDIĆ

KARLOVAC
Dr. V. Mačeka 1

Podnositelj zahtjeva: Nenad Jurković, OIB 64572069835, iz Garešnice, Ulica Petra Svačića 71, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Rožman & Oredić, u Karlovcu

Protustranka: Republika Hrvatska – Ministarstvo pravosuđa i uprave, OIB 52634238587, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Karlovcu, Građansko-upravni odjel

Radi: naknade štete

ODLUKA O ZAHTJEVU ZA MIRNO RJEŠENJE SPORA

Sukladno članku 186.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., dalje u tekstu: ZPP), ovo državno odvjetništvo je zaprimilo zahtjev podnositelja za mirno rješenje spora radi naknade štete.

Podnositelj u zahtjevu navodi da je štetu pretrpio uslijed neopravdanog boravka u istražnom zatvoru, zbog toga što Općinski sud u Karlovcu nije sa „posebnom marnošću“ vodio kazneni postupak protiv podnositelja zahtjeva, a koja je rezultirala povredom prava na nepovredivost osobne slobode, propisane člankom 22. i 25. Ustava Republike Hrvatske. Potražuje naknadu štete za razdoblje od 10. ožujka 2020. do 2. srpnja 2020. u iznosu 24.308,90 kn uz zatezne kamate.

Zahtjev podnositelja nije osnovan.

Prema činjeničnim navodima zahtjeva, osnov zahtjeva proizlazi iz Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-III-3678/2020 od 22. rujna 2020. kojom je djelomično prihvaćena ustavna tužba podnositelja od 4. kolovoza 2020. kao osnovana te je utvrđeno da je propustom Općinskog suda u Karlovcu da udovolji zahtjevu posebne marnosti, podnositelju ustavne tužbe povrijeđeno jamstvo

nepovredivosti osobne slobode, propisano člancima 22. i 25. stavkom 2. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.). Do povrede je došlo u kaznenom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Karlovcu pod poslovnim brojem K-471/2019, zbog kaznenog djela protiv javnog reda – protuzakonitog ulaženja, kretanja i boravka u Republici Hrvatskoj, drugoj državi članici Europske Unije ili potpisnici Šengenskog sporazuma, iz članka 326. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. – dalje u tekstu: KZ/11).

Ustavni sud Republike Hrvatske je ocjenom svih relevantnih okolnosti, a prije svega poduzetih postupovnih radnji Općinskog suda u Karlovcu do 4. kolovoza 2020., dakle, do podnošenja ustavne tužbe, utvrdio da Općinski sud u Karlovcu nije udovoljio ustavnoj i konvencijskoj obvezi postupak voditi s „posebnom marnošću“. Pritom je Ustavni sud uzeo u obzir da je do zastoja u kaznenom postupku došlo u vrijeme globalne zdravstvene krize zbog pandemije novog koronavirusa koji je poremetio svakodnevni život ljudi diljem svijeta, pa tako i rad svih državnih tijela koja su se morala organizirati i prilagoditi novonastalim do tada nepoznatim okolnostima.

Dakle, Ustavni sud ocjenjivao je postupanje Općinskog suda u Karlovcu do podnošenja ustavne tužbe, do 4. kolovoza 2020. i poduzete radnje toga suda u konkretnom kaznenom predmetu, uzimajući u obzir uputu predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 20. ožujka 2020. (za organizaciju rada na sudovima za vrijeme provođenja mjera zaštite od zaraze koronavirusom) i Preporuku Ministarstva pravosuđa za prevenciju prenošenja i suzbijanje epidemije novim koronavirusom (SARS-CoV-2) bolesti (COVID-19) od 13. ožujka 2020.

Međutim, radi ocjene osnovanosti zahtjeva podnositelja za mirno rješenje spora glede utvrđivanja je li podnositelju nastala šteta zbog toga što Općinski sud u Karlovcu nije vodio postupak s „posebnom marnošću“, ovo državno odvjetništvo razmotrilo je sve relevantne okolnosti i činjenice cjelokupnog kaznenog postupka vođenog protiv podnositelja.

Ovo državno odvjetništvo utvrdilo je da je Županijski sud u Karlovcu, po sucu istrage, rješenjem br. Kir-477/2019-3 od 12. listopada 2019., protiv podnositelja zahtjeva, kao jednog od trojice osumnjičenika, odredio istražni zatvor po osnovi iz članka 123. stavka 1. točke 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19.), zbog osnovane sumnje da je podnositelj počinio kazneno djelo iz članka 326. stavka 1. i 2. KZ/11, a postojale su osobite okolnosti koje su upućivale na opasnost da će podnositelj ponoviti kazneno djelo, dakle, zbog iteracijske opasnosti.

Općinsko državno odvjetništvo u Karlovcu je protiv podnositelja podiglo optužnicu pred Općinskim sudom u Karlovcu 6. studenog 2019. Tijekom postupka pred prvostupanjim sudom, preispitivana je opstojnost određenog istražnog zatvora i mogućnost zamjene istražnog zatvora drugom blažom mjerom opreza te je u zakonskim rokovima istražni zatvor produljivan iz iste zakonske osnove, pri čemu nije povrijeđeno načelo razmjernosti.

Rasprava pred prvostupanjim sudom započela je 24. siječnja 2020. te je nastavljena na ročištu 10. ožujka 2020. Zakazano ročište od 6. travnja 2020.

odgođeno je zbog epidemiološke situacije izazvane virusom COVID-19 te zbog protoka vremena od zadnjeg ročišta, rasprava je 2. srpnja 2020. počela iznova i nastavljena je na ročištu 4. rujna 2020. Na ročištu 9. rujna 2020. donesena je i objavljena osuđujuća presuda, posl. broj K-471/2019-120.

U povodu žalbe državnog odvjetnika, Županijski sud u Velikoj Gorici je presudom poslovni broj KŽ-441/2020-3 od 10. prosinca 2020. preinačio prvostupanjsku presudu u pravnoj oznaci djela i u odluci o kazni te je podnositelj zahtjeva pravomoćno osuđen zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 326. stavka 2. KZ/11 te mu je izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, time da mu je u izrečenu kaznu uračunato vrijeme oduzimanja slobode od uhićenja 10. listopada 2019. pa nadalje.

Ovo državno odvjetništvo preispitalo je trajanje istražnog zatvora za vrijeme kaznenog postupka vođenog protiv podnositelja u kontekstu odredaba zakona koji propisuju trajanje istražnog zatvora.

Za kazneno djelo iz članka 326. stavka 1. i 2. KZ/11 propisana je kazna zatvora u trajanju od tri do dvanaest godina. S obzirom na propisanu kaznu za konkretno kazneno djelo, sukladno članku 133. stavku 1. točki 5. ZKP/08 istražni zatvor može trajati najdulje dvije godine do donošenja presude suda prvog stupanja. Člankom 133. stavkom 3. ZKP/08 propisano je da u predmetima u kojima je donesena nepravomoćna presuda, ukupno trajanje istražnog zatvora do njezine pravomoćnosti produljuje se u slučaju iz članka 133. stavka 1. točke 5. ZKP/08 za jednu četvrtinu (što znači za šest mjeseci). Dakle, protiv okrivljenika protiv kojeg se vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela iz članka 326. stavka 1. i 2. KZ/11, istražni zatvor do pravomoćnosti presude može trajati ukupno dvije godine i šest mjeseci.

U konkretnom kaznenom predmetu, podnositelj zahtjeva je bio lišen slobode i u istražnom zatvoru do donošenja nepravomoćne presude prvostupanjskog suda jedanaest mjeseci te do pravomoćnosti presude još tri mjeseca, dakle, ukupno jednu godinu i dva mjeseca, što znači u polovici dopuštenog trajanja istražnog zatvora sukladno zakonskim propisima.

Podnositelj zahtjeva pravomoćno je osuđen zbog počinjenja navedenog kaznenog djela na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme za koje je bio lišen slobode u vezi s počinjenjem toga kaznenog djela.

Prema tome, podnositelju zahtjeva ne pripada pravo na naknadu štete na temelju članka 480. stavka 1. točke 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 110/97., 27/98., 58/99., 112/99., 58/02., 143/02., 115/06. – dalje u tekstu: ZKP/97) u vezi s člankom 14. i člankom 573. alineja 3. ZKP/08, budući da podnositelj zahtjeva nije bio neutemeljeno lišen slobode.

Isto tako, neovisno što Općinski sud u Karlovcu, prema ustavnosudskoj odluci, u određenom razdoblju tijekom kaznenog postupka nije postupao s „posebnom marnošću“, u narednom razdoblju, koje nije bilo predmet ustavnosudske odluke, Općinski sud u Karlovcu nije imao zastoje u postupanju pa je tako održao dva ročišta

na kojima je proveo raspravu te je na trećem ročištu donio i objavio presudu. Žalbeni postupak okončan je u daljnja tri mjeseca.

Prema tome, sagledavajući kazneni postupak vođen protiv podnositelja u cjelini do pravomoćnog okončanja (što Ustavni sud nije razmatrao u trenutku donošenja ustavnosudske odluke), ovo državno odvjetništvo ne nalazi da je zastojem u postupanju Općinskog suda u Karlovcu u razdoblju od 10. ožujka 2020. do 2. srpnja 2020. podnositelju kao okrivljeniku nastala šteta, budući da je vođenjem postupka u narednom razdoblju i pravomoćnim okončanjem postupka u zakonskim okvirima, kompenziran zastoj iz prethodnog razdoblja.

Također, ovo državno odvjetništvo ističe, da je podnositelj zbog nepostupanja suda u spornom razdoblju, mogao koristiti institut zaštite prava na suđenje u razumnom roku te sukladno članku 64. stavku 1. točki 1. Zakona o sudovima („Narodne novine“ broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20. – dalje u tekstu: ZS) podnijeti predsjedniku Općinskog suda u Karlovcu zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku. Ukoliko bi predsjednik suda ocijenio zahtjev osnovanim, odredio bi rok sucu koji postupa u kaznenom predmetu (odnosno predsjedniku vijeća) u kojem sudsko vijeće mora riješiti predmet. Tek ukoliko to sudsko vijeće ne bi riješilo predmet u određenom roku, podnositelj je sukladno članku 68. stavku 1. ZS mogao neposredno višem sudu u daljnjem roku od šest mjeseci podnijeti zahtjev za isplatu primjerene naknade zbog povrede prava na suđenje u razumnom roku.

Stoga ovo državno odvjetništvo smatra da nisu ostvareni uvjeti za mirno rješenje spora pa se zahtjev odbija.

